

"I skoven skulle være gilde"

Folkevisse

	1	2	1	2	1	2	1	2	1	
Vers 1	I skoven skulle være gilde alt hos den gamle ørn, som jo så gerne ville fornøje sine børn. Og alle fugle sjunge og røre deres tunge, så snart som lærken gi'r signal af næbbets futteral, så snart som lærken gi'r signal af næbbets futteral.	D G D D D	D D D D ⁷ D ⁷	D D G G	G Bm D D/a G ^{#dim}	A ⁷ Em D A D/a	D D D A A ⁷	D D D D D		
Vers 2	At byde gæster mange den hane skulle gå, han havde ben så lange med krumme sporer på. Han råbte: "Kykiiky!" tre gange i hver by, at byde alle fugle små til ørnens gilde så, at byde alle fugle små til ørnens gilde så.	D G D D D	D D D D ⁷ D ⁷	D D G G	G Bm D D/a G ^{#dim}	A ⁷ Em D A D/a	D D D A A ⁷	D D D D D		
Vers 3	Den tømmermand, hr. spætte, han skulle bygge hus, og svalen taget tætte med skovens grønne mos. Og salen skulle pyntes, hvor gildet skulle stå, med røde sneglehuse og fine bolstre blå, med røde sneglehuse og fine bolstre blå.	D G D D D	D D D D ⁷ D ⁷	D D G G	G Bm D D/a G ^{#dim}	A ⁷ Em D A D/a	D D D A A ⁷	D D D D D		
Vers 4	Og raven skulle også være deres præst, hans sorte kjole viste, at han var kaldet næst. Han var en højtlærd Mand, klog over al forstand, han holdt den bedste prædiken, der hørtes i vort land, han holdt den bedste prædiken, der hørtes i vort land.	D G D D D	D D D D ⁷ D ⁷	D D G G	G Bm D D/a G ^{#dim}	A ⁷ Em D A D/a	D D D A A ⁷	D D D D D		
Vers 5	Og stæren skulle også være deres degn, han kan så dejlig synge, skønt han er meget klejn. Hans sang den er en lyst, han har en dejlig røst, han er jo ren i mælet og dertil let for bryst, han er jo ren i mælet og dertil let for bryst.	D G D D D	D D D D ⁷ D ⁷	D D G G	G Bm D D/a G ^{#dim}	A ⁷ Em D A D/a	D D D A A ⁷	D D D D D		
Vers 6	De havde og to spillemænd, og de var meget små, det var den lille nattergal og så den lærke grå. De spilled menuet, og det gik nok så net, til alle udi dansen var bleven ganske træt, til alle udi dansen var bleven ganske træt.	D G D D D	D D D D ⁷ D ⁷	D D G G	G Bm D D/a G ^{#dim}	A ⁷ Em D A D/a	D D D A A ⁷	D D D D D		
Vers 7	Og uglen var til gilde, hun drak sig ganske fuld, om aftenen så silde hun faldt i græs omkuld. Hun råbte med stor klage: "I alle mine dage, ja alle mine dage stor nød jeg lide må, ja alle mine dage stor nød jeg lide må".	D G D D D	D D D D ⁷ D ⁷	D D G G	G Bm D D/a G ^{#dim}	A ⁷ Em D A D/a	D D D A A ⁷	D D D D D		
Vers 8	Og ørnen gik til hende og sagde: "Hør, min ven, når mener du, at du vel kan komme dig igen?" "O ve, o ve, o plage, jeg kan det godt forstå, at mine levedage, de er nu ganske få, at mine levedage, de er nu ganske få".	D G D D D	D D D D ⁷ D ⁷	D D G G	G Bm D D/a G ^{#dim}	A ⁷ Em D A D/a	D D D A A ⁷	D D D D D		